

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

ПРОБЛЕМИ КЛІНІЧНОЇ ПЕДІАТРІЇ

JOURNAL OF ISSUES IN CLINICAL PEDIATRICS

№ 3-4 (33-34) - 2016

КАФЕДРА ДИТЯЧИХ
ХВОРОБ УЖНУ

Науково-практичний журнал для педіатрів та лікарів
загальної практики заснований в 1991 році

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
МЕДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ДИТЯЧИХ ХВОРОБ ІЗ ДИТЯЧИМИ ІНФЕКЦІЯМИ

Науково-практичний журнал для педіатрів та лікарів з загальної практики

«ПРОБЛЕМИ КЛІНІЧНОЇ ПЕДІАТРІЇ»

Фаховий журнал з питань дітейської патології та терапії

Концепція джерелом для підготовки та підвищення кваліфікації фахівців

Допомога в освітленні проблем дитячої патології та терапії

Доведеність дієвості методів діагностики та лікування

Високий рівень наукової та медичної етичності

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

Висока якість публікацій та їх широкий вплив на медичну практику

ПРОБЛЕМИ КЛІНІЧНОЇ ПЕДІАТРІЇ

Науково-практичний журнал
для педіатрів та лікарів загальної практики –
сімейної медицини

№ 3 – 4 (33 – 34) 2016

Ужгород – 2016

ISSN 1998-6475

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Медичний факультет
Кафедра дитячих хвороб із дитячими інфекціями

ПРОБЛЕМИ КЛІНІЧНОЇ ПЕДІАТРІЇ

*Науково-практичний журнал для педіатрів та
лікарів загальної практики – сімейної медицини*

Редакційна колегія та редакційна рада журналу
«ПРОБЛЕМИ КЛІНІЧНОЇ ПЕДІАТРІЇ»

Головний редактор Горленко О.М.
Заступник головного редактора Томей А.І.
Відповідальний секретар Пушкаренко О.А.

Члени редакційної ради

Архій Е.Й. (Ужгород), Банадига Н.В. (Тернопіль), Болджикар О.О. (Ужгород), Gauchez Hugues (Франція),
Гнатайко О.З. (Львів), Kishko A. (Словаччина), Костенко Є.Я. (Ужгород), Коренев М.М. (Харків), Кугай О.І. (Росія),
Маляр В.А. (Ужгород), Надрага О.Б. (Львів), Переста Ю.Ю. (Ужгород), Русин В.І. (Ужгород), Сміян І.С. (Тернопіль),
Stepankova Katarina (Словаччина), Strandvik Birgitta (Швеція)

Члени редколегії

Беш Л.В. (Львів), Білак В.М. (Ужгород), Белей Г.М. (Ужгород), Ганич О.М. (Ужгород),
Добрянський М.І. (Львів), Дебрецені О.В. (Ужгород), Кішко Н.Ю. (Ужгород), Коссей Г.Б. (Ужгород),
Коржинський Ю.С. (Львів), Курах. Д.Й. (Ужгород), Кучерук В.В. (Ужгород),
Машка В.Ю. (Ужгород), Міцьо Т.В. (Ужгород), Няньковський С.Л. (Львів), Поляк М.А. (Ужгород),
Рошко І.Г. (Ужгород), Ткаченко С.К. (Львів), Федорців О.Є. (Тернопіль),
Юрцева А.П. (Івано-Франківськ)

Журнал зареєстровано, свідоцтво про державну реєстрацію КВ №13685-2659ПР від 20.11.2007 р.

Рекомендовано до друку Вченого радою УжНУ від 13.12.2016 р., протокол № 14.

Журнал внесено до переліку фахових видань із медичних наук
Постанова президії ВАК України №1-05/5 від 18 листопада 2009 р.
Реєстрація поновлена наказом МОН України
від 13.07.2015 р. № 747.

Адреса редакції: м.Ужгород, вул. Капітульна, 21
Тел.: +38 031 22 3-73-59, +38 031 2 61-71-24

e-mail: ohorlenko@gmail.com, adrian_tomey@ukr.net, <http://www.journal-pkp.at.ua>

Періодичність виходу – щоквартально

Відповідальність за добір та викладення фактів у статтях несе автори.

Усі статті рецензовані. Розмноження матеріалів журналу, опублікованих у виданні, допускається лише з письмового дозволу редакції. За зміст рекламих матеріалів відповідальність несе рекламодавець.

Оформлення обкладинки – Томей К.А.

Формат 64x90/8. Папір офсетний. Підписано до друку 29.12.2016 р.
Зам. № 411. Умов.друк.арк. 23. Тираж 500 прим. Гарнітура Cambria.

Оригінал-макет виготовлено та віддруковано у ТОВ "Поліграфцентр "Ліра".
м. Ужгород, вул. Митрака, 25
www.lira-print.com

ЗМІСТ

ОРИГІНАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Вплив імунореабілітаційного лікування із застосуванням природних та преформованих фізичних факторів на клітинний імунітет дітей, які часто хворіють

Вантух Н.В., Лемко О.І., Лукащук С.В. 5

Вітаміно-мінералокорекція та порівняльна характеристика порушень у дітей із різних біогеохімічних регіонів з артеріальною гіпертензією

Горленко О.М., Дебрецені О.В., Сочка Н.В., Радовецька Г.В., Туряниця І.А., Студеняк В.М. 11

Гепатит А. Вікова структура та частота виявлення імуноглобулінів класу G до гепатиту А серед пацієнтів Обласної клінічної лікарні

Когутич А.І., Галамба А.А. 22

Гіпергомоцистеїнемія як основа різних патологічних станів (огляд літератури)

Корчинська О.О., Ростока Л.М., Лях О.І., Сіткар А.Д., Лях В.І., Галдунова Гелена, Шлоссерова Алена 26

Акушерські та перинатальні аспекти ендометріозу

Корчинська О.О., Криванич Н.В., Костур К.П., Жила М.М., Андрашчикова Штефанія, Жултакова Сільвія, Рібарова Любіца 34

Особливості харчового статусу дітей із функціональними розладами жовчовивідних шляхів

Няньковський С.Л., Лабінський П.А. 37

Клінічні особливості перебігу рецидивного та хронічного бронхіту у дітей

Макян С.В., Майданник В.Г., Гаргаун В.А. 43

Фоноспірографічна характеристика рецидивного та хронічного бронхіту у дітей (Частина 1)

Макян С.В., Майданник В.Г., Макаренкова А.А. 49

Антенатальний розвиток нирок та сечовидільна функція у плода при помірному ідіопатичному мало- і багатоводді

Маляр В.В. 55

Порівняльна характеристика рівня знань щодо гігієни порожнини рота у різних вікових груп у м. Ужгород: соціологічне дослідження

Мочалов Ю.О., Розлуцька Г.М. 59

Профілактика невиношування вагітності у жінок із синдромом полікістозних яєчників на фоні інсулінорезистентності

Онисько О.В., Корчинська О.О. 67

Особливості формування системи «мати-плацента-плід» при плацентарній дисфункції

Черняк М.М., Корчинська О.О. 75

Профілактика невиношування вагітності у жінок із деструктивним лікуванням цервікальних інтраепітеліальних неоплазій у анамнезі Лоя Н.О., Корчинська О.О.	80
Таксономічний склад, популяційний рівень мікробіоти порожнини товстої кишки та адаптаційно-компенсаторна активність організму практично здорових людей Буковинського краю Попович В.Б., Коваль Г.М., Куценко О.Ю., Сидорчук І.Й.	87
Види та клінічні прояви соматичних ефектів при захворюваннях щитоподібної залози у дітей ендемічної зони з йододефіциту Пушкаш Л.Ю.	92
Клініко-лабораторні особливості перебігу ротавірусної інфекції у дітей раннього віку з перинатальним контактом із ВІЛ Троцький Г.М., Пакулова-Троцька Ю.В.	99
Перебіг раннього неонатального періоду у малюків, народжених матерями з ранніми втратами в анамнезі, асоційованими з дисбіозом піхви Федишин Т.В., Маляр В.А.	104
Особливості виникнення захворювань тканин пародонту у дітей віком від 6 до 14 років залежно від факторів ризику Фера О.В., Костенко Є.Я., Криванич В.М., Фера М.О., Кухарчук Л.В.	107
Лікування хронічного остеоміеліту у хворих із дефіцитом йоду з використанням лазера Шимон В. М., Кубаш В. І., Шимон М. В.	111
Гемостазограма хворих із критичною ішемією нижніх кінцівок Русин В.І., Корсак В.В., Горленко Ф.В., Русин В.В., Лангазо О.В., Машура В.В.	116
Часті та рецидивуючі респіраторні інфекції у дітей: сучасний стан проблеми (огляд літератури) Лукащук С.В., Лемко О.І.	121
Немедикаментозне лікування як засіб корекції окислювального гомеостазу у дітей, які часто хворіють, та дітей із рецидивуючим бронхітом поза гострим періодом Гabor M.Л., Решетар Д.В.	128

УДК 616.153.478.6-02:616.12-008:611.018.74

ГІПЕРГОМОЦИСТЕЇНЕМІЯ ЯК ОСНОВА РІЗНИХ ПАТОЛОГІЧНИХ СТАНІВ (огляд літератури)

**Корчинська О.О., Ростока Л.М., Лях О.І., Сіткар А.Д., Лях В.І.,
Галдунова Гелена, Шлоссерова Алена**

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», медичний факультет,
кафедра акушерства та гінекології, м. Ужгород
Пряшівський університет у місті Пряшів, кафедра акушерства
(Preshov university in Preshov, department of obstetrics).

Вступ

Відомо, що сучасна наука зацікавлена в пошуку біохімічних маркерів, які могли б відобразити ризик розвитку та характер перебігу захворювань, а також прогнозувати результат лікування. В останні роки проводяться багато досліджень, що дало змогу виявити метаболіти, які здатні відображати наявність та перебіг різних патологічних процесів в організмі. Продукт метаболізму метіоніну – гомоцистеїн (ГЦ) є одним із них. Він привертає до себе увагу науковців різних спеціальностей.

ГЦ вперше був описаний у 1932 році, але його зв'язок з великою кількістю патологічних станів серцево-судинної системи, нервової-психічними розладами, патологією вагітності та іншими порушеннями з'явився в полі зору науковців в останні роки ХХ століття. Тоді ж з'вилися дослідження, пов'язані з гіпергомоцистеїнемією (ГГЦ) – підвищеннем рівня гомоцистеїну в крові [12, 23, 24, 34]. Але і досі немає чіткого розуміння впливу даної амінокислоти на патогенез та розвиток вищевказаних патологічних станів в організмі людини. Тому вивчення етіологічних факторів, що впливають на перебіг цих захворювань, одним з яких є ГГЦ – важливий крок до знаходження нових методів патогенетичної терапії.

Мета дослідження

Огляд літератури, опрацювання і систематизація інформації, яка міститься в наукових статтях та інших джерелах, подання сучасного підходу до розуміння етіопатогенетичних механізмів виникнення ГГЦ та її роль у перебігу різних захворювань.

Результати досліджень

ГЦ – метabolіт, який утворюється в організмі у процесі перетворення амінокислоти метіоніну в цистеїн при реметилюванні за участю ферменту метіонінсінтетази. Рівень ГЦ залежить від наявності метильних груп, різноманітних речовин, зокрема вітамінів групи В, фолієвої кислоти, триметилгліцину та ін. Достатня кількість цих речовин у крові забезпечує активність метильних груп і низький рівень ГЦ [1, 5].

У плазмі крові вільний (відновлений) ГЦ присутній у невеликих кількостях (1–2%). Приблизно 20% знаходиться в окисленому стані, переважно у вигляді змішаного дисульфіду цистеїнілгомоцистеїну і гомоцистину. Близько 80% ГЦ зв'язується з білками плазми крові, в основному з альбуміном, утворюючи дисульфідний зв'язок з цистеїном [5, 41]. Утилізація гомоцистеїну в тканинах відбувається трьома основними шляхами: реметилуванням, трансультуруванням та десульфуруванням.

Утворення метіоніну з ГЦ, його реметилювання відбувається за участю 5,10-метилентетрагідрофолату (5,10-MTHF) і 5-метилентетрагідрофолату (5-MTHF). Кatalізатором реметилювання гомоцистеїну в метіонін є цитоплазматичний фермент метіонінсінтаза (MTR), робота якого здійснюється за участю метилкобаламіну, похідного вітаміну В₁₂. Метилкобаламін виконує роль проміжного переносника метильної групи при реметилюванні ГЦ в метіонін, яке забезпечує MTR. В процесі цього перетворення відбувається окислення кобаламіну і фермент MTR переходить у неактивний стан. Але функція ферменту відновлюється в процесі метилювання за участю ферменту метіонінсінтазиредуктази (MTRR). Оскільки кобаламін є акцептором метильної групи 5-MTHF, дефіцит вітаміну В₁₂

призводить до утворення «пастки для фолата». Нездатність регенерувати метіонін веде до виснаження його запасу та викиду в кров ГЦ [7, 9]. Донором метильної групи є активована форма метіоніну – S-аденозилметіонін (SAM). Вона також використовується для метилювання ДНК, РНК, білків, фосфоліпідів. Ключову роль у синтезі метіоніну з ГЦ відіграє 5,10-метилентетрагідрофолатредуктаза (MTHFR), яка відновлює 5,10-MTHF до

5-MTHF, який несе на собі метильну групу для реметилювання метіоніну з ГЦ [9, 13].

Окрім цього шляху реметилювання метіоніну з ГЦ існують ще два альтернативні. Другий шлях здійснюється в печінці – реметилювання відбувається за участю бетаїну – донора метильної групи і ферменту гомоцистеїнметилтрансферази. Третій шлях – перетворення в цистеїн через цистатіонін за участю цистатіонбетасинтази (CBS), кофактором якої є вітамін B_6 .

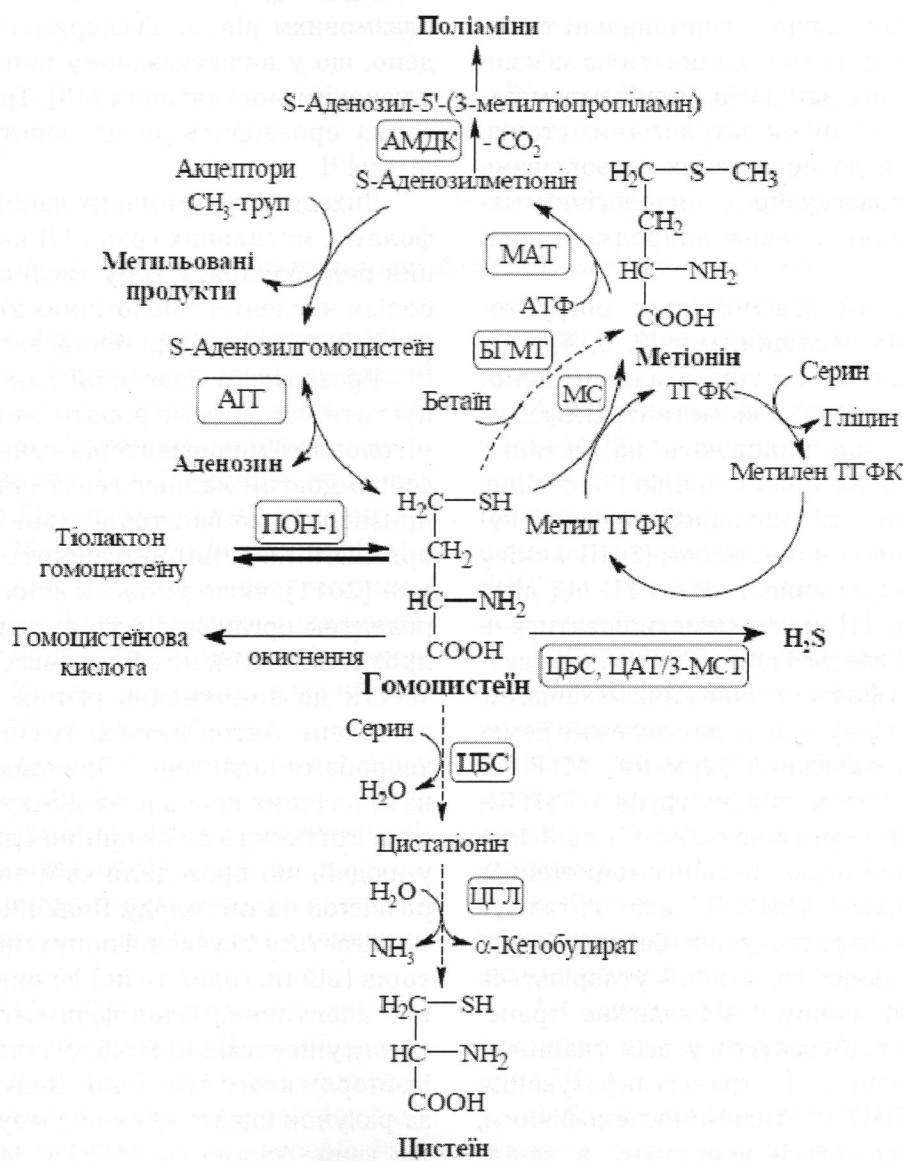

Рис. 1. Основні шляхи метаболізму гомоцистеїну.

Примітки: МС – метіонінсінтетаза; БГМТ – бетаїнгомоцистеїнметилтрансфераза; МАТ – метіонінаденозилтрансфераза; АГГ – S-аденозилгомоцистеїнгідролаза; АМДК – S-аденозилметіоніндекарбоксилаза; ПОН-1 – параоксоназа 1 (тиолактоназа); ТГФК – тетрагідрофолієва кислота [19].

У 2007 році Kelly T., Williams and Kevin L. Shalinske опублікували нові уявлення про регуляцію метаболізму метильних груп і ГЦ. Автори вказують на тісний взаємозв'язок ме-

талізму фолатів, метильних груп і ГЦ, розрив якого призводить до розвитку численних клінічно значущих порушень. Вони вважають, що підтримка в нормі гомеостазу метильних

груп і ГЦ залежить від балансу між: а) SAM (SAM)-залежним трансметилюванням, яке утилізує метильні групи і продукує гомоцистеїн; б) зворотним реметилюванням ГЦ в метіонін за допомогою фолат-залежних і незалежних механізмів; в) катаболізмом ГЦ шляхом транссульфатуванням.

Нині метаболісти всього світу дійшли висновку, що обмін фолатів, метильних груп і ГЦ можна вважати важливими метаболічними шляхами, які потрібні для оптимального стану здоров'я. Різні харчові, гормональні та генетичні чинники можуть впливати на зв'язок цих метаболічних ланцюгів. Результатом такого впливу є розвиток патологічних станів, які відносяться до поширених захворювань людини, кардіоваскулярні, онкологічні, нейродегенеративні, а також природжені вади розвитку.

Вищевказаний взаємозв'язок обґрунтований багатьма дослідниками [2, 3, 4]. Так, встановлено, що SAM є універсальним доносором метильних груп для метилтрансфераз. Метилтрансферази впливають на метилювання нуклеїнових кислот, ліпідів і протеїнів. Дія SAM-залежних метилтрансфераз продукується S-аденозилгомоцистеїном (SAH), який у подальшому перетворюється на ГЦ під дією SAH-гідролази. ГЦ може реметилюватися в метіонін. Відбувається це за участю як фолат-залежних, так і фолат-незалежних механізмів. Для того, щоб відбулося фолат-залежне реметилювання, B₁₂-залежний фермент – MTR повинен утилізувати метильну групу з 5-MTHF. Фолат-залежне реметилювання ГЦ здійснюється за допомогою бетаїнгомоцистеїн-S-метилтрансферази (BHMT), яка каталізує цей процес, використовуючи бетаїн. Бетаїн – доносор метильних груп, який утворюється при окисленні холіну. SAM-залежне трансметилювання відбувається у всіх тканинах. Трансметилювання і транссульфатування за участю BHMT є тканинноспецифічним, оскільки здійснюється переважно в печінці і нирках. Подібні реакції відбуваються за допомогою множинних метилтрансфераз: гуаніноацетатметилтрансфераза (GAMT), фосфатидилетаноламін-N-метилтрансфераза (PEMT), гліцин-N-метилтрансфераза (GNMT). GAMT і PEMT є найбільшими споживачами метильних груп, які вони одержують з SAM. GAMT дуже важлива при продукції креатиніну, PEMT – при утворенні фосфатидилхоліну. Фолат-залежне реметилювання ГЦ за участю

бетаїну в результаті впливає на метаболізм метильних груп і ГЦ. BHMT використовує метильну групу, жертвує бетаїном для реметилювання ГЦ в метіонін, який може потім бути відновленим в SAM. BHMT відіграє регуляторну роль у гомеостазі ГЦ. Показано, що печінкова BHMT-активність і/або мРНК експресія підвищена у діабетичних щурів і при лікуванні глюкокортикоїдами. Посилення функції BHMT сприяють збільшенню реметилювання ГЦ, призводячи до пониження його плазмових рівнів. Експериментально доведено, що у вищевказаному випадку, BHMT є ключовим модулятором [10]. Транссульфатування призводить до необоротного катаболізму ГЦ.

Виходячи з отриманих даних, метаболізм фолатів, метильних груп і ГЦ включає широкий ряд функцій, у тому числі синтез і метаболізм численних біологічних з'єднань, епігенетичне регулювання генної експресії.

Враховуючи наведенні дані, можна припустити, що дефект роботи метильних груп – головних модифікаторів геному – несе за собою довгий ланцюг генетичних подій, які призводять до багаточисельних порушень в організмі людини. Як свідчить А.М. Вайсерман (2011), якщо умови, в яких відбувається розвиток організму, і ті, в котрих він живе протягом життя, не збігаються, це може привести до виникнення різних патологічних відхилень. Автор називає їх епігенетичними хворобами адаптації. Прикладом подібних патологічних проявів, на думку автора, є висока схильність до ожиріння і діабету II типу у людей, які проходили свій антенатальний розвиток на тлі голоду. Подібний процес спостерігається у сучасній популяції. Багато факторів (війни, голод та ін.), вплинули на функцію адаптивних генів ферментів фолатного циклу, універсальним біологічним продуктом і доносором якого є метіонін. Популяція вижила за рахунок адаптивних поліморфних варіантів генів ферментів MTHFR, MTRR, MTR. Зі зміною умов життя, підвищеннем білкового навантаження на тлі дії тригерів (суперстресів, харчування, паління, інфекцій, травм та ін.) адаптивні гени набули якості генів схильності до різних форм спадкової патології [13].

В харчових продуктах ГЦ міститься в надзвичайно низьких кількостях, тому нормальній рівень цієї амінокислоти в плазмі крові забезпечується метіоніном [6, 16]. У плазмі крові людини гомоцистеїн знаходить-

ся переважно (70-80%) у протеїнзв'язаній формі, дещо менша кількість (20-30%) циркулює у вигляді гомоцистину та змішаного

дисульфіду-гомоцистеїнілцистеїну; близько 1% знаходиться у вільній формі, а менше 0,3% – у формі тіолактону гомоцистейну [31].

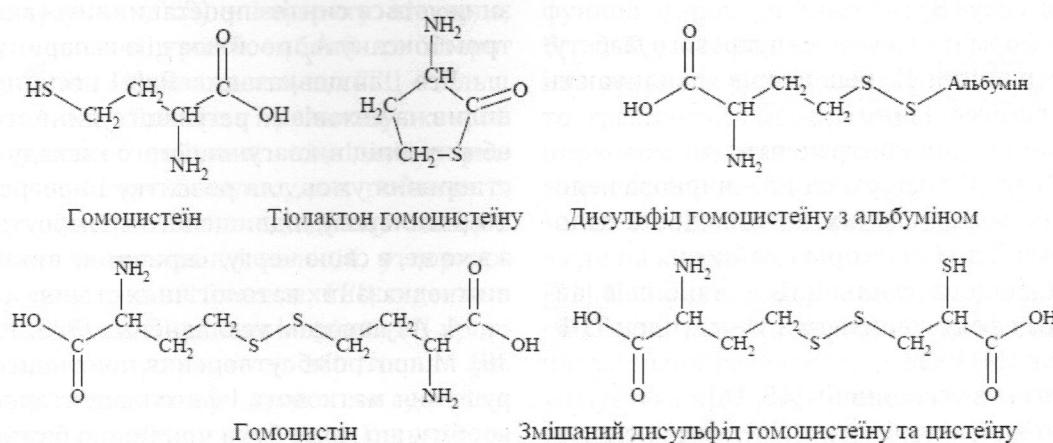

Рис. 2. Структурні формули різних форм гомоцистейну в плазмі крові [19].

Тканини живих організмів відрізняються за вмістом ГЦ. У щурів та мишей найвищий рівень загального ГЦ зареєстрований у печінці (3-4 нмоль/г тканини), менший – у нирках, легенях та серці (1-2 нмоль/г тканини). В мозку вміст ГЦ є найменшим і становить у середньому $0,76 \pm 0,07$ нмоль/г тканини [43].

Фізіологічний вміст ГЦ в крові людини – 5-15 мкмоль/л. Щодо рівнів його підвищення: легкий ступінь – 16-30 мкмоль/л; середній ступінь – 31-100 мкмоль/л; важкий ступінь – більше 100 мкмоль/л.

Фактори, що впливають на рівень ГЦ у крові [32, 33, 39, 40, 42]:

1. Вік. Упродовж життя середній рівень ГЦ збільшується на 3-5 мкмоль/л, що пов'язано з погіршенням функції нирок та інших фізіологічних реакцій, які впливають на обмінні процеси.

2. Стать. У віці 40-42 роки в чоловіків і жінок різниця в концентрації ГЦ – 2 мкмоль/л (середні значення – 11 та 9 мкмоль/л відповідно) – обумовлена більшою м'язовою масою у чоловіків (формується остання – утворюється креатин, креатинін, а це призводить до підвищення рівня ГЦ). Це також може бути наслідком дії статевих гормонів, що підтверджено в досліджені чоловіків і жінок-транссеексуалів – виявлена достовірно негативна кореляція між концентраціями естрадіолу та ГЦ. У жінок до менопаузи ризик розвитку серцево-судинних захворювань менший.

3. Підвищення надходження метіоніну з їжею. Додаткове призначення його при ва-

гітності в таблетках варто проводити обережно.

4. Вітамінодефіцитні стани, зокрема при мальабсорбції, що спричиняється захворюваннями шлунково-кишкового тракту (ШКТ). Це пояснює вищу частоту судинних ускладнень при наявності хронічних захворювань ШКТ та те, що при B_{12} -дефіциті частою причиною смерті є не анемія, а інсульти та інфаркти.

5. Споживання значної кількості кави. В результаті проведеного дослідження 16 тис. чоловік встановлено, що серед чоловіків 40-42 років, які вживають більше ніж 6 чашок кави на день, концентрація ГЦ в крові на 19%, а у жінок – на 28% вища ніж у тих, які каву не вживають.

6. Куріння. Куріння викликає зниження у крові вітамінів B_6 , B_{12} за рахунок дії ціанідів, що містяться в димі цигарок, на їх метаболізм.

7. Сидячий спосіб життя. Помірні фізичні навантаження сприяють зниженню рівня ГЦ при ГГЦ.

8. Споживання алкоголю. Незначна його кількість може знижувати рівень ГЦ, велика ж – збільшувати. У людей, які хворіють на хронічний алкоголь, вміст ГЦ у плазмі майже вдвічі вищий ніж у тих, хто не зловживає. Це пов'язано з тим, що в них значно знижений вміст вітаміну B_6 у плазмі та фолатів у еритроцитах, крім того етанол інгібує активність метіонінсінтетази в печінці.

9. Прийом низки ліків. Механізм їхньої дії – вплив на дію вітамінів, на продукцію ГЦ, на функцію нирок, рівень гормонів:

- метотрексат – антагоніст B_9 ;
- протисудомні препарати (фенітоїн), які спустошують запаси B_9 в печінці;
- закис азоту – при наркозі і знеболенні, інактивує B_{12} ;
- метформін – лікування цукрового діабету;
- антагоністи H_2 -рецепторів – впливають на всмоктування B_{12} ;
- гормональні контрацептиви.

10. Супутні захворювання – ниркова недостатність, захворювання щитоподібної залози, цукровий діабет, псоріаз, лейкози.

11. Спадкова схильність – найбільш вивченим є дефект ферменту 5,10-метилен-ТГФ-редуктази (МТХФ).

Патогенез ускладнень [15, 16]:

1. Оксидативний стрес. Експериментальні дані свідчать, що продукти автоокислення ГЦ (гомоцистин, змішані дисульфіди гомоцистеїну і гомоцистеїн-тіолактону), яке відбувається з утворенням активних форм кисню, індукують формування атеросклеротичної бляшки шляхом пошкодження ендотелію і стимуляції проліферації гладком'язових судин медії. Вільні радикали спричиняють утворення окислених ліпопroteїдів низької щільності (ЛПНЩ), що накопичуються в пінистих клітинах, спричиняють оксидативний стрес. Це в свою чергу ініціює каскад запальних реакцій, що викликає порушенням регуляції NF-кВ (нуклеарний фактор транскрипції). Прооксидантна активність ГЦ забезпечується завдяки наявності SH-груп. Продукція НО ендотеліоцитами теж порушується за рахунок перекисного окислення ліпідів (ПОЛ) – знижується активність ферменту НО-сінтетази, а також прямої його деградації. ГЦ знижує експресію глутатіон-пероксидази ендотеліоцитами, що ще більше посилює ПОЛ. В результаті судини втрачають еластичність, знижується їх здатність до дилатації, що значною мірою обумовлено дисфункцією ендотелію.

2. Вплив на ліпідний обмін. H. Li et al. (2002) в дослідженні, проведенному на культурі клітин ендотелію людини, отримали докази того, що ГЦ стимулює експресію гідроксиметилглутарил-КоА-редуктази – ключового ферменту синтезу холестерину (існує прямий кореляційний зв'язок між рівнем ГЦ та холестерину).

3. Гіперкоагуляція. ГЦ активує адгезію та агрегацію тромбоцитів, підвищує активність V, XII факторів згортання крові, знижує активність антитромбіну, тромбомодулін-залежної

активації протеїнів С і S, що володіють антикоагуляційними властивостями, знижує зв'язування аннексину – тканинного активатора плазміногену з ендотеліоцитами, також знижується синтез простацикліну (антагоніст тромбоксану A₂, посилює дію гепарину).

Все вищевказане має несприятливий вплив на механізми регуляції судинного тонусу, обміну ліпідів, коагуляційного каскаду і веде до створення умов для розвитку і прогресування атеросклерозу, підвищеного тромбоутворення, а вже це, в свою чергу, спричиняє виникненню нижче вказаних патологічних станів:

1. Акушерські ускладнення [5, 8, 11, 17, 20, 38]. Мікротромбоутворення призводить до порушення маткового і фетоплацентарного кровообігу, що може бути причиною безплід'я і невиношування вагітності, в зв'язку з чим визначення рівня ГЦ актуально в акушерській практиці для прогнозування можливих ускладнень під час вагітності та пологів. Зміна рівня ГЦ може бути пов'язана з нестачею фолатів, які надають множинні ефекти на внутрішньоутробний розвиток плода. На більш пізніх термінах вагітності ГЦ є причиною розвитку хронічної фетоплацентарної недостатності, дистресу плода, і як наслідок – затримки внутрішньоутробного розвитку плода. Зважаючи на ці обставини рекомендується перевіряти рівень ГЦ у вагітних із попередніми акушерськими ускладненнями або тих, хто має родичів, у яких були інсульти, інфаркти і тромбози в ранньому віці.

2. Нервово-психічні розлади і цереброваскулярні захворювання. Є чимало наукового матеріалу, що вказує на зв'язок між збільшенням вмісту ГЦ і порушеннями когнітивної функції та психічними розладами. Підвищення рівня ГЦ в крові до 14,5 мкмоль/л призводить до двохкратного збільшення ризику виникнення хвороби Альцгеймера у віці понад 60 років. Показано, що збільшення концентрації ГЦ в крові прямо корелює з когнітивними розладами в осіб похилого віку [27, 28]. У ході досліджень [14] помічено достовірне зростання рівня плазмового ГЦ залежно від ступеня тяжкості інсульту порівняно з показниками осіб контрольної групи. Так, у 14,1% пацієнтів з інсультом легкого ступеня тяжкості рівень ГЦ склав 10,8±0,12 мкмоль/л, у 45,8% пацієнтів із інсультом середнього ступеня тяжкості – 15,9±0,32 мкмоль/л. У 40% пацієнтів із тяжким інсультом показники ГЦ були найсуттєвіші і зростали практично вдвічі порівняно з групою контролю та становили 19,5±0,5 мкмоль/л [30, 26, 30].

3. Тромботичні ускладнення та серцево-судинні захворювання. Дослідженнями протягом останніх 15 років встановлено, що ГЦ є незалежним чинником ризику серцево-судинних захворювань (ССЗ) – інфаркту міокарда, інсульту, венозної тромбоемболії та атеросклерозу [5, 35, 36]. Вважають, що ГГЦ – більш інформативний показник розвитку хвороб серцево-судинної системи, ніж холестерин [37]. ГЦ пошкоджує стінки судин, роблячи їх поверхню пухкою. На пошкоджену поверхню осідають холестерин і кальцій, утворюючи атеросклеротичної бляшки. ГГЦ підсилює тромбоутворення. Підвищення рівня ГЦ крові на 5 мкмоль/л призводить до збільшення ризику атеросклеротичного ураження судин на 80% у жінок і на 60% у чоловіків. Гальмуючи роботу системи протизсідання, гомоцистейнімія є однією з ланок патогенезу ранньої тромбоваскулярної хвороби, при її наявності збільшується ризик розвитку тромбозів і глибоких вен. Особливому ризику піддаються хворі на цукровий діабет. Показано, що при збільшенні рівня ГЦ в плазмі на 2,5 мкмоль/л ризик інфаркту міокарда зростає на 10%, а ризик інсульту – на 20% [44]. Підвищений рівень ГЦ є серйозним предиктором смертності людей з попередніми ССЗ або виявленими іншими факторами ризику [29]. ГГЦ, гіперцистеїнімія та пов'язаний з цими синдромами дефіцит H_2S в плазмі крові є вагомим метаболічним патерном формування тромбофілії. Перспективним напрямом подальших досліджень є вивчення шляхів інтеграції порушень обміну H_2S у патогенез чисельних патологічних станів, асоційованих з ураженнями судин і тромбозами [18]. Механізмами впливу гомоцистейнії на судини можуть бути пошкодження під дією окисного стресу, порушення виділення NO, зміни

гомеостазу та активації запальних шляхів. Можливий і варіант, що високі рівні ГЦ є тільки маркером ССЗ, тобто зв'язок між ними опосередкований іншими факторами (порушенням функції нирок, дефіцитом фолатів, вітамінів B_{12} та B_6), які впливають як на рівень ГЦ, так і на розвиток судинних захворювань. ГГЦ часто трапляється серед пацієнтів із хронічною нирковою недостатністю (коли функції нирок знижені, але не настільки, щоб була необхідна замісна терапія) і спостерігається майже завжди на кінцевій стадії ниркових захворювань [21]. Цей факт особливо важливий для частини пацієнтів, у яких є серцево-судинна недостатність: ризик летального результату у них підвищується в 30 разів у порівнянні з основною групою пацієнтів. При нирковій недостатності рівні ГЦ зростають, більшість пацієнтів на діалізі (> 85%) демонструють помірний ступінь ГГЦ. Кліренс креатиніну, що визначає наявність ниркової недостатності, корелює з рівнем плазмового ГЦ. Дослідження, проведені на здорових людях і хворих на діабет, підтвердили зворотний взаємозв'язок між рівнем ГЦ і функцією нирок, а також роль креатиніну як маркера ниркової недостатності [22].

Висновки

Гіпергомоцистейнія – важливий чинник у розвитку захворювань, пов'язаних з ушкодженням ендотелію та всіх наслідків, які випливають з подальшого каскаду патологічних реакцій. Проведення скринінгових діагностичних тестів на визначення гомоцистейну в крові, заходи, спрямовані на зниження його рівня, здатні знизити ризик виникнення багатьох патологічних станів, зокрема тромбоемболій, цереброваскулярних та серцево-судинних захворювань, спонтанних абортів.

Резюме. Проведено аналіз 44 джерел інформації вітчизняної та зарубіжної літератури на тему етіопатогенезу гіпергомоцистейнії, причинних факторів, значення у виникненні різних захворювань, що є важливою медико-соціальною проблемою.

Ключові слова: гомоцистейн, метіонін, гіпергомоцистейнія, донори метильних груп, патологія кровообігу, ендотеліальна дисфункція.

Hyperhomocysteinemia as a basis of pathologic states (literature review)

Korchynska O.O., Rostoka L.M., Liakh O.I., Sitkar A.D., Liakh V.I., Galdunova Helena, Schlosserova Alena

Summary. Conducted research of the 44 information's sources of national and foreign literature on etiopathogenesis of hyperhomocysteinemia, causal factors important in the occurrence of the different diseases, this is an important medical and social problem.

Key words: homocysteine, methionine, hyperhomocysteinemia, donor of methyl groups, pathology of blood circulation, endothelial dysfunction.

ЛІТЕРАТУРА

1. Біохімічні показники в нормі і при патології: довідник для студ. вищих мед. навч. закл. IV рівня акредитації / Д.П. Бойків [та ін.]; ред. О.Я. Скляров. – К. : Медицина, 2007. – 318 с.: табл. – Бібліогр.: С. 315–318.
2. Ванюшин Б. Ф. Метилирование ДНК и эпигенетика / Б.Ф. Ванюшин // Генетика. – 2006. – Т. 42, № 9. – С. 1186–1199.
3. Роль метилирования ДНК и посттрансляционных модификаций гистонов в организации и поддержании структуры гетерохроматиновых доменов (хромоцентров) / С.А. Голышев, П.Н. Вихрева, Е.В. Шеваль [и др.] // Цитология. – 2008. – Т. 50, № 11. – С. 972–982.
4. Вивчення впливу поліморфізмів МТДНК та поліморфних варіантів генів C677T MTHFR, A66G MTRR на клінічні прояви мітохондріальних дисфункцій : автореф. дис. ... д-ра мед. наук: 03.00.15 / Ю. Б. Гречаніна; Одес. нац. мед. ун-т. – О., 2012. – 45 с.
5. Гараєва С.Н. Аминокислоты в живом организме / С.Н. Гараєва, Г.В. Редкозубова, Г.В. Постолати. – Кишинев: Акад. наук Молдовы, Ин-т физиологии и санокреатологии, 2009. – 552 с.
6. Гіпергомоцистеїнемія: медико-соціальні та фармакологічні аспекти / Н. Заічко, М. Луцюк, Г. Григор'єва [та ін.] // Фармацевтичний кур'єр. – 2012. – № 9. – С. 30–35.
7. Гречанина Е. Я. Сравнительная характеристика частот аллелей C677T MTHFR, A66G MTRR генов системы фолатного цикла и ВПР ЦНС / Е.Я. Гречанина, В.А. Гусар, Ю.Б. Гречанина // Ультразвукова перинатальна діагностика. – 2009. – № 27/28. – С. 4.
8. Гродницкая Е. Роль нарушений обмена фолатов и гомоцистеина в развитии осложнений беременности / Е.Гродницкая // Российский вестник акушера-гинеколога. – 2010. – № 4. – С. 20–24.
9. Клініка та генетика спадкових захворювань, що супроводжуються шлунково-кишковими та загальними абдомінальними симптомами: монографія / О.Я. Гречаніна, Р.В. Богатирьова, О.М. Біловол, О.В. Бугайова, А.А. Булавіна, О.В. Васильєва, Ю.Б. Гречаніна, В.А. Гусар, А.О. Глухова, О.П. Здібська, Т.А. Майборода, Л.В. Молодан, І.В. Новікова, Л.С. Озерова. – Тернопіль: ТДМУ, 2008. – 216 с.
10. Коряков Д. Е. Модификации гистонов и регуляция работы хроматина / Д.Е. Коряков // Генетика. – 2006. – Т. 42, № 9. – С. 1170–1185.
11. Марічєреда В.Г. Роль спадкових факторів в етіології гіпергомоцистеїнемії у вагітних із прееклампсією / В.Г. Марічєреда // Досягнення біології та медицини. – 2011. – № 7\1 (17). – С. 30–33.
12. Мирошниченко И.И., Птицына С.Н., Кузнецова Н.Н., Калмыков Ю.М. Гомоцистеин – предиктор патологических изменений в организме человека // Русский медицинский журнал. – 2009. – № 4.
13. Наследственные нарушения обмена серосодержащих аминокислот / Е.Я. Гречанина, Р.Маталон, Ю.Б. Гречанина [и др.] // Российский вестник перинатологии и педиатрии. – 2008. – Т. 53, № 6. – С. 57–65.
14. Михалойко О.Я. Концентраційні зміни плазмового ГЦ при гострому ішемічному інсульті. – 2016.
15. Пентюк Н.А. Метаболические предикторы фиброза печени у больных хроническими гепатитами / Н.А. Пентюк // Экспериментальная и клиническая медицина. – 2011. – № 1. – С. 134–138.
16. Патогенетические аспекты гипергомоцистеинемии и перспективы создания лекарственных средств для лечения патологии, ассоциированной с нарушениями обмена гомоцистеина / О.О. Пентюк, М.Б. Луцюк, Н.В. Заичко [и др.] // Biomedical and Biosocial Anthropology. 2008. – № 10. – С. 297–303.
17. Проблемні питання гіпергомоцистеїнемії в акушерстві і гінекології / О.О. Корчинська, І.І. Хаша, Р.М. Міцода, Г.В. Ігнат. – Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2011. – 40 с.
18. Рівні гомоцистеїну, цистеїну та гідрогенсульфіду в плазмі крові пацієнтів з тромбозами глибоких вен нижніх кінцівок: зв'язок з поліморфізмом C677T в гені метилентетрагідрофолатредуктази/Н.В. Заічко // Експериментальна та клінічна фізіологія і біохімія. – 2010. – № 4.
19. Роль системи гідрогенсульфіду в механізмах ураження мозку за умов гіпергомоцистеїнемії: автореферат дис. ... канд. мед. наук / П.О. Юрченко. – Вінниця: Вінницький нац. мед. ун-т ім. М.І. Пирогова, 2016. – 20 с.
20. Antiplatelet agents for prevention of pre-eclampsia:a meta-analysis of individual patient data / L.M. Asike, L. Duley, D.J. Henderson Smart [et al.] // Lancet. – 2007. – Vol. 26, № 369(9575). – P. 1791–1798.
21. Bostom A.G., Culleton B.F. Hyperhomocysteinemia in chronic renal disease. J. Am.Soc. Nephrol. – 1999. – Vol. 10. – P. 891–900.

22. Bostom A.G., Kronenberg F., Schwenger V. et al. Proteinuria and total plasma homocysteine levels in chronic renal disease patients with a normal range serum creatinine: Critical impact of true GFR. *J. Am. Soc. Nephrol.* – 2000. – Vol.11. – P. 305–310.
23. Ciaccio M., Bivona G., Bellia C. Therapeutic approach to plasma homocysteine and cardiovascular risk reduction *Therap. and Clin. Risk Manag.* – 2008. – Vol. 4. – P. 219–224.
24. Daly S., Cotter A., Molloy A.E., Scott J. Homocysteine and folic acid: implications for pregnancy. *Semin. Vasc. Med.* – 2005. – Vol. 5. – P. 190–200.
25. Hyperhomocysteinemia as a risk factor for the neuronal system disorders / M. Petras, Z. Tatarkova, M. Kovalska [et al.] // *J. Physiol. Pharmacol.* – 2014. – Vol. 65, № 1. – P. 15–23.
26. Hyperhomocysteinemia is one of the risk factors associated with cerebrovascular stiffness in hypertensive patients, especially elderly males / T. Okura, K. Miyoshi, J. Irita [et al.] // *Sci. Rep.* – 2014. – Vol. 4. – P. 5663.
27. Homocysteine, another risk factor for Alzheimer disease, impairs apolipoprotein E3 function / H. Minagawa, A. Watanabe, H. Akatsu [et al.] // *J. Biol. Chem.* – 2010. – Vol. 285, № 49. – P. 38382–38388.
28. Homocysteine as a predictor of early neurological deterioration in acute ischemic stroke / H.M. Kwon, Y.S. Lee, H.J. Bae, D.W. Kang // *Stroke.* – 2014. – Vol. 45, № 3. – P. 871–873.
29. Homocysteine Studies Collaboration. Homocysteine and risk of ischemic heart disease and stroke: a meta-analysis. *JAMA.* – 2002. – Vol. 288. – P. 2015–2022.
30. Hydrogen-rich saline improves survival and neurological outcome after cardiac arrest and cardiopulmonary resuscitation in rats/ T.T. Huo, Y. Zeng, X.N. Liu [et al.] // *Anesth. Analg.* – 2014. – Vol. 119, № 2. – P. 368–380.
31. Jakubowski H. Pathophysiological Consequences of Homocysteine Excess / H. Jakubowski // *J. Nutr.* – 2006. – Vol. 136. – P. 1741–1749.
32. Kidd P.M. Alzheimer's disease, amnestic mild cognitive impairment, and age-associated memory impairment: current understanding and progress toward integrative prevention. *Altern. Med. Rev.* – 2008. – Vol. 13. – P. 85–115.
33. Konig D., Bisce E., Deibert P. et al . Influence of training volume and acute physical exercise on the homocysteine levels in endurance-trained men: interactions with plasma folate and vitamin B12. *Ann. Nutr. Metab.* – 2003. – Vol.47. – P. 114–118.
34. Lentz S.R., Haynes W.G. Homocysteine: Is it a clinically important cardiovascular risk factor *Clev. Clin. J. Med.* – 2004. – Vol. 71. – P. 729–734.
35. Moat S.J. Plasma total homocysteine: instigator or indicator of cardiovascular disease? *Ann. Clin. Biochem.* – 2008. – Vol. 45. – P. 345–348.
36. Naess I.A., Christiansen S.C., Romundstad P.R. et al. Prospective study of homocysteine and MTHFR 677TT genotype and risk for venous thrombosis in a general population—results from the HUNT 2 study. *Br. J. Haematol.* – 2008. – Vol. 141. – P. 529–535.
37. Potter K. Homocysteine and cardiovascular disease: should we treat. *Clin. Biochem. Rev.* – 2008. – Vol. 29. – P. 27–30.
38. Prediction of adverse maternal outcomes in preeclampsia: development and validation of the full-PIERS model / P. Dadeiszen, B. Payne, J. Li [et al.] // *Lancet.* – 2011. – Vol. 377(9761). – P. 219–227.
39. Real J.T., Merchant A., Gomez J.L. et al. Effects of marathon running on plasma total homocysteine concentration. *Nutr. Metab. Cardiovasc. Dis.* – 2005. – Vol. 15. – P. 134–137.
40. Schafer J.H., Glass T.A., Bolla K.I. et al. Homocysteine and Cognitive Function in a Population-based Study of Older Adults. *J. Am. Geriatr. Soc.* – 2005. – Vol. 53. – P. 381–388.
41. Szegedi S.S., Castro C.C., Koutmos M., Garrow T.A. Betaine-homocysteine s-methyltransferase-2 is an s-methylmethionine-homocysteine methyltransferase. *J. Biol. Chem.* – 2008. – Vol. 283. – P. 8939–8945.
42. Tolmunen T., Hintikka J., Voutilainen S. et al. Association between depressive symptoms and serum concentrations of homocysteine in men: a population study. *Am. J. Clin. Nutr.* – 2004. – Vol. 80. – P. 1574–1578.
43. Ueland P.M. Homocysteine in tissues of the mouse and rat / P.M. Ueland, S. Helland, O.J. Broch, J.S. Schanche // *J. Biol. Chem.* – 1984. – Vol. 259, № 4. – P. 2360–2364.
44. Virtanen J.K., Voutilainen S., Alftan G. Homocysteine as a risk factor for CVD mortality in men with other CVD risk factors: the Kuopio Ischaemic Heart Disease Risk Factors (KIHD) Study. *J. Int. Med.* – 2005. – Vol. 257. – P. 255–262.